

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Alloquitur aues, mox pecudes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

p Astores cohibete gregem, procul ite capellæ,
 Ite citæ, en flamas pectora nostra uomunt
 Flagrat ager, suspensa uolant incendia uentis,
 Ipse & amor flamas uentilat, ipsa Venus.
 Affer opem Eridane, fluiosq; innite citatos,
 Si non, & fluios hæc mea flamma uoret.

ALLOQUITVR aues, deinde pecudes.

q Vid querulæ arboribus strepitis, qd murmuræ
 Vestræ sonat? mox et triste filetis aues? (syluæ
 Scilicet & tepidos soles, auramq; fauoni
 Optatis, dum uer pectora lœta fouet,
 Dum faculas Venus accedit, dum uentilat ignes,
 Dumq; amor è plena tela iacit pharetra.
 Me miserum quid uer Veneris quid queritis ignes?
 Has faculas, hoc uer pectora nostra dabunt.
 Quærите aues qua nostra uolant suspiria, & illic
 Membra fouete igni, corda adolete face.
 Quia uolitant, illic feruent incendia, & illic
 Excitat igne faces, temperat arma Venus.
 Quid mœstæ in stabulis pecudes frondentia ueris
 Tempora, & optatis florida prata sequi?
 Frigoribus medijs, media niue grama nobis
 Præbuerim, è lacrimis grama nata meis,
 È lacrimis sata prata meis, frondentia rura,
 Perq; gravis hyemes, frigora perq; uirent.
 Has amor, has dolor, ipsa Venus sine fine ministrat,
 Et sine fine quidem pabula nostra uirent.
 Pascite, pascendo crescunt sata, crescit & humor,
 Iam mihi crescit amor, crescit & usq; dolor.